

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7467/2024
26.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“, Врање, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1440/23 од 12.12.2023. године, у седници одржаној 26.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1440/23 од 12.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1440/23 од 12.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 4150/21 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 262/21 од 26.08.2021. године и то на име главног дуга по рачуну број .../... од 17.06.2021. године за износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 09.07.2021. године до исплате, на име законске затезне камате од 342,12 динара због доцње у наплати дуговања по рачуну број .../... од 22.06.2021. године са законском затезном каматом од 24.02.2023. године до исплате и на име законске затезне камате од 2.999,45 динара због доцње у исплати дуговара по рачуну бр. .../... од 21.06.2021. године, на који износ припада законска затезна камата од 24.03.2023. године до исплате, као и за трошкове извршења од 10.402,00 динара и у том делу усвојен тужбени захтев тужиоца према туженом. Ставом другим изреке, делимично је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 262/21 од 26.08.2021. године за износ главног дуга од 27.300,00 динара по рачуну бр. .../... од 21.06.2021. године и за износ главног дуга од 7.500,00 динара по рачуну бр. .../... од 22.06.2021. године услед повлачења тужбе тужиоца, као и за износ главног дуга по рачуну број .../... од 22.06.2021. године, од 15.300,00 динара са законском затезном каматом од 18.07.2021. године до исплате и у том делу тужбени захтев одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 41.749,00 динара са законском затезном каматом на износ од 30.000,00 динара од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1440/23 од 12.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу става другог и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП, ради ујдначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.)

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади трошкова на име пружених адвокатских услуга заступањем туженог у парничним и извршним поступцима. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Правноснажна пресуда приложена уз ревизију не указује нужно на различит правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Делом ревизијских навода тужиоца се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари поступак је започет подношењем предлога за извршење 06.08.2021. године, а по усвајању приговора извршног дужника, настављен као по приговору против платног налога. Вредност предмета спора је 61.941,57 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**